

Kolozsvár, maj. 18. 1863.
K. 573 / 47.

Mélyen tisztelt barátom uram!

Ne tessék rossz neven venni, ha legelőbb
is a sok szép pénz, mely igényem
felett ömlött megkötőnöm. Egy
révénre anyagilag is ~~hátré~~ hátré
voltam, mert né, utóbbi küldeménye
met hátré, irodalom ismerető" cirk.
nek stánsam és dolgoztam, s a rekin
tetes első helyre is unciális betűkre
tefésséggel nem tartottam stámsot.

Mihelzt akadok egy kis novellára, melyet
elég jónak tartok a ~~Kolozsvár~~ stámsára,
legott lefoglalom.

Mint hogy természetani cirkkek is ~~előtár~~
tornak az "átalános ismeret-terjesztésbe"
bátor vaggot egy, most nagyon divatos
kérdést tárgyaló cirkkecsket ajánlani.
Ha nem használhatja, visszekerde
a Függetlennek átaküldeni.

Engedje t. b. megmondanom, hogy legutóbbi
közleménye az akad. ülésről hírvé meg
hökkenett. En a kérdésről tárgykán
nem újat, hanem született magyarnak
igen is ismeretessé véltem mondani.
Születetnek, de ngalozásukét még nem
vezetnek, kell vala kiegyesítenem. Vn
lágasan ki is fejeztem éntekereim.
En s arra hivatkoztam, hogy így
képesült magyar ember figgelmessé
vaját erőltetlen, önkéntes becséde,
és

3

1.

és megfog ~~szól~~ arról győződni hogy
 a megel. sz. abban az értelemben
 minőben a görög, latin, nemet, new,
 igetörök, az igehez nem tapadnak és
 hogy szelvény jelenben soha és soha
 nem használja. My természetű dol.
 gokban nem lehet és nem szabad sem
 logikára, sem metaphyzikára hivat.
 korni, it erat, a nyelvcsokai, nyelv.
 érzék a döntő minden istenista
 nyelvben. Ha idegen nyelvet pápa
 ismeri néző grammatikáinak azt
 eddig erre nem vették, nem az en hibám,
 de hát oly tekintet az ő szócok,
 hogy ahol valamit tenni, belőle sem
 mit elvevni nem szabad? Bőve
 Budenznek, az ön kegyencének
 azt a több mint bolond állítást
 hogy a meg = szó is lehet, ahin
 talál hallgatók és a referaták novu
 toni tanulatos felfedezés szinében
 tűntek fel! Ezt sem kérdések
 meg köls, ki volt valaha valamennyi
 magyar nyelvész körök, a ki azt
 állította volna, hogy a magyar ige
 "körö"ket az idegen nyelvek utánza
 vára vették fel? En legalább le
 egész magamig eggeszlegesen sem
 tudok. De állítom ám azt, hogy el
 meletőket egészen az idegen nyelvet
 belüli porafikumok rájárára vonták,
 és a nyelvcsokorban győzők lat.
 lag is azt az elvet követik, a fordí
 tók és eddigi nyomán az eredeti ismét
 is. Nincs az a grammatikátlan ma
 gyar a ki ebben a háromban: "a
 gyermek leesett a fáról", "a gyer
 mek esik a fáról", "a gyermek
 le

laesites a fáról " — a legutóbban ki
 ne érte a perfectumot, a praesens,
 és a futurumot. ~~Off~~ német sat. est
 a megkülönböztetést a praefixumai,
 val nem teszi nem is lehet. Egy föl
 máj jól mondja:

Perf. Das Kind ist v. Baum gefallen — D. K. ist v. Baum herabgefallen
 Praes. " " fällt v. Baum — " " fällt vom B. herab
 Fut. " " wird v. B. fallen — " " wird v. B. herabgefallen.
 Még világosabbi lesz a különbség, jelesen a praesent,
 ben az elválhatlan praefixummal.

P. Lefordítottam egy drámát — Ich habe die Uebersetzung
 Pr. Fordított egy drámát — Ich uebersetze ein U.
 F. Lefordított egy drámát — Ich werde ein U. uebersetzen.

Ha eset nem világos tanutömegűek, más
 kulcsát tévedésemmek nem lehet, hanem
 azt, hogy partialis öröklétek kell lennem.
 Szíveskedjék a nyílt postában küldeményem
 vételéről értesíteni, őt is kedveim

Tiszteelő barátját

Barsai

U. I. Kérem, szíveskedjék megadni alkalom
 szerint Barsaistól, megkapta-e
 bizonyos küldeményemet sub tit. Halljunk stb.



Lek. Astravy Pašos

Verinak